

අමෙක සේල්ලිපි අංක 12

දෙවියන්ට ප්‍රිය වූ ප්‍රියදරු රජතුමා සියලු ආගම්වලට අයත් වූ මිතිසුනට, ගුමණයන්ට සහ ගැහපතියන්ට ද ගොරවාදරය දක්වන්නේ ඔවුනට විවිධාකාර දානමානයදීයෙන් පූජා කරයි. එහෙත් දෙවියන්ට ප්‍රිය වූ හෙතෙම් සිතන්නේ දානමානයන් ගැන පමණක් නොවේ. එසේ තම් තව කුමක් ගැනද? සියලු ආගම්වලට අයත් අය අතර වැඩිය යුතු අත්‍යාවශ්‍ය යහුණුණයන් පිළිබඳවද ඔහු සිතයි. කෙසේ වුවත් යහුණුණයන්ගේ වර්ධනය විවිධ වර්ගයන්ට අයත් වේ. එහෙත් එහි මූලික පදනම වචනයෙන් සංවර්ධීමයි. ඒ කෙසේ වන්නේද යත් අවස්ථාවෝවිත නොවන පරිදි තමන්ගේ ආගමට ගරු කිරීමෙන් අනුන්ගේ නිකායට ගැරහිමත් නොකළ යුතුය. යම් යම් අවස්ථාවලද දී එය මඟ වශයෙන් කිරීම ද සිදු වේ. එයට විරුද්ධ ව කළ යුතු වන්නේ යම් යම් අවස්ථාවලද දී අන්‍යන්ගේ ආගම්වලට ගොරව කිරීමයි. එසේ කිරීමෙන් තමන්ගේ ආගමේ අභිවර්ධනයට කටයුතු කරනවා මෙන් ම අනු ආගමකට ද යහපතක් සිදු කරයි. වෙනෙකක් කිරීමෙන් තමන්ගේ ආගමට තමා ම හානියක් සිදු කරන අතර අන්‍යාගමකට ද අයහපතක් සිදු කරයි. ඒ මක්නිසාද යත් පුදෙක් තමන්ගේ ආගමට ඇති ඇල්ල නිසා තමන්ගේ ආගම බැබල්වීම උදෙසා එසේ කරන්නා සැබුවින් ම සහ වඩාත් නිසැකයෙන් ම සිදු කරන්නේ තමන්ගේ ආගමට හානියකි. ආගමික සහළීවනය එම නිසා ප්‍රාග්‍යාරහය. එසේ වන්නේ කුමක් නිසාද? ඒ තුළින් ඔවුන් එකිනෙකාගේ ධර්මය අසා එහි දියුණුවට පත් වනු ඇත. දෙවියන්ට ප්‍රිය වුවහුගේ අභිප්‍රාය මෙය වෙයි. එනම් සියලු ආගම්වලට අයත් වූ අය හොඳින් කරුණු අවබෝධ කොටගෙන යහපතට අනුබෑල දෙනු ඇති බවයි.